

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: F. H.
bytem

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 5. 2. 2020, č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 5. 2. 2020, č. j. X **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované vydané dne 5.2.2020 pod č.j. X, kdy žalovaná v námitkovém řízení rozhodla tak, že zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 15.11.2019. Žalobce uváděl, že pokud jde o rozhodnutí z 15.11.2019, to bylo rozhodnuto o odnětí invalidního důchodu I. stupně žalobci. S tím však žalobce nesouhlasil, a proto podal námitky. Uváděl, že podle posudku OSSZ se jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti zvýšila oproti předchozímu posouzení a byl mu tedy odňat i invalidní důchod I. stupně. Toto rozhodnutí žalované vychází dle názoru žalobce z nesprávně zjištěného skutkového stavu věci, kdy nebyla v úvahu brána závažnost zdravotního stavu žalobce a jeho další zdravotní komplikace a na základě tohoto rozhodnutí žalované byl pak dle svého názoru přímo zkrácen na svých právech. V současné době nepobírá žádný invalidní důchod a je bez prostředků, veden jako uchazeč o zaměstnání na úřadu práce. Žalovaná rozhodla o odnětí invalidního důchodu žalobce se zánikem invalidity k datu 7.11.2019. Uvedla míru poklesu pracovní schopnosti

žalobce ve výši 30%. Tyto závěry byly stanoveny posudkem OSSZ ze dne 22.1.2020. Dle § 39 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 35%. S takovými závěry, tedy s ohodnocením svého zdravotního stavu a stanovení míry poklesu pracovní schopnosti žalobce nemohl souhlasit. Uváděl, že invalidní důchod I. stupně obdržel na základě posudku o invaliditě vydaný OSSZ Znojmo s datem vzniku invalidity k 3.9.2018. Dle tohoto posudku byl schopen vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatě v menším rozsahu a intenzitě. Míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena na 40% a určující příčinou byla chronická tendovaginitis flexoru palce oboustranně a artritida C-MTCP bilat.

2. Tento zdravotní stav a obtíže se však od uvedené doby nijak nezlepšily, naopak zdravotní stav žalobce se spíše zhoršil, neboť se k němu připojily další zdravotní problémy se zády. Jak vyplývá z propouštěcí zprávy z rehabilitačního lůžkového oddělení Nemocnice Ivančice, tak se nadále léčí na revmatologii a ortopedii pro chronickou tendosynovialitidu prstů rukou bilat., jedná se o pokročilý stupeň s výrazným omezením hybnosti rukou, vážnou úchopy a jemná motorika. Jelikož žalobce byl před vznikem invalidity zaměstnán v dělnické profesi (jako zedník a později pekař), tak další výkon zaměstnání je prakticky vyloučen.
3. Z aktuální ambulantní zprávy MUDr. H. z Nemocnice Ivančice vyplývá, že je vhodná změna pracovní aptibility.
4. Žalobce není schopen vykonávat stejnou ani obdobnou práci díky svému zdravotnímu stavu. Nesouhlasí tedy s tím, že jeho zdravotní stav umožňuje výkon přiměřeného zaměstnání při dodržování preventivních a pracovních opatření.
5. Se závěrem žalované tak žalobce nesouhlasí a z těchto důvodů podal žalobu a domáhá se proto zrušení rozhodnutí žalované vydané dne 5.2.2020 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.
6. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce podané proti rozhodnutí žalované ze dne 15.11.2019. Tímto rozhodnutím byl žalobci od 18.12.2019 odňat invalidní důchod pro invaliditu I. stupně podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), neboť podle posudku OSSZ Znojmo ze dne 7.11.2019 nebyl žalobce shledán nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, protože z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost poklesla pouze o 25%.
7. Dále žalovaná uvedla, že podle ust. § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35% a nejvíce o 69%, f) v

případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70% též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

8. V otázce posouzení nároku na dávku důchodového pojištění podmíněné dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je žalovaná ve správním řízení vázána posudkem lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) zák.č. 582/1991 Sb., a v rámci řízení o námitkách (§ 88) pak dle odst. 9 daného ustanovení, svým lékařem, neboť obdobně jako při posouzení míry poklesu pracovní schopnosti se jedná o otázku odbornou, vyžadující znalosti v oboru medicíny a též v oboru posudkového lékařství.
9. Co se týče náležitostí posudku, tyto upravuje s účinností od 1.1.2010 ustanovení § 7 vyhlášky č. 359/2009 Sb., podle něhož posudek o invaliditě musí obsahovat kromě formálních náležitostí rovněž účel posouzení a datum posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výčet rozhodujících podkladů o zdravotním stavu pojištěnce, z nichž orgán sociálního zabezpečení vycházel při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, skutková zjištění, ke kterým orgán sociálního zabezpečení dospěl při posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce, výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti se stanovením, zda se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stupeň invalidity, den vzniku invalidity resp. den změny stupně invalidity nebo den zániku invalidity. Náležitostí posudku je rovněž odůvodnění výsledku posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti.
10. Ze spisové dokumentace žalobce se zjistila, že tomuto byl od 13.11.2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
11. Napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě lékařského posudku ze dne 22.1.2020, vypracovaného pro účely řízení o námitkách lékařem žalované, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák.č. 582/1991 Sb., a to tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zdp a ve svém posudkovém hodnocení dospěl k závěru, že žalobce není nadále invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. C, položce 4d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10% a celkově činí 30%.
12. Jak žalovaná výše uvedla, v projednávaném případě byl lékařem žalované vypracován dne 22.1.2020 posudek, který dle jejího názoru, splňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, kdy tento lékař jednoznačně vymezil rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce.

13. S ohledem na námitky žalobce žalovaná navrhovala důkaz posudkem Posudkové komise MPSV ČR, která je ve smyslu ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/1991 Sb., povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopností pojištěnce pro účely přezkumného řízení.
14. Současně žalovaná uvedla, že předmětem sporu je zjištění, zdali k datu vydání napadeného rozhodnutí odpovídal zdravotní stav žalobce některému ze tří stupňů invalidity dle § 39 odst. 2 zdp. Pro tento účel se vychází ze zdravotní dokumentace, soustředěné právě k tomuto datu. Z uvedeného důvodu proto nelze přihlídnout ke zdravotní dokumentaci datované po datu vydání napadeného rozhodnutí.
15. Žalovaná dále poznamenává, že součástí spisové dokumentace žalobce je žádost o invalidní důchod, kterou žalobce uplatnil dne 3.3.2020 prostřednictvím Okresní správy sociálního zabezpečení Znojmo. Podle posudku o invaliditě vypracovaného dne 23.3.2020 byl žalobce shledán od 30.1.2020 invalidním pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, který byl od téhož dne žalobci přiznán rozhodnutím žalované ze dne 6.5.2020.
16. Za takto zjištěného skutkového stavu žalovaná i nadále trvala na svém rozhodnutí ze dne 5.2.2020, č. j. X, a navrhovala zamítnutí žaloby.
17. Krajský soud v Brně v rámci dokazování nechal znovu posoudit zdravotní stav a schopnost soustavné výdělečné činnosti žalobce, a to PK MPSV ČR, na pracovišti v Brně, kdy v těchto řízeních jsou posudkové komise příslušné k posouzení zdravotního stavu, případně invalidity pojištěnce a jeho stupně. Posudek PK MPSV ČR byl vypracován dne 26.6.2020, kdy tato jednala ve správném složení, když předsedkyní PK byla posudková lékařka a dalším lékařem v PK byl lékař pracující v oboru ortopedie.
18. Z posudku posudkové komise vyplývá, z jakých odborných lékařských nálezů posudková komise vycházela, když hodnotila zdravotní stav žalobce. Po zhodnocení všech odborných lékařských nálezů, které v posudku uvedla, dospěla v posudkovém zhodnocení a závěru k následujícímu:
19. Jedná se o posuzovaného vyučeného jako pekař s praxí ve více dělnických profesích, který má dlouhodobě potíže s pohybovým aparátem ve smyslu bolestí drobných kloubů rukou a nohou, bolestí šlach a bolestí zad. Pro potíže se šlachami - konkrétně pro chronickou tendovaginitidu flexorů obou palců a artritidu kloubů v oblasti karpů a metakarpů byl posuzovaný uznán částečně invalidním při jednání na OSSZ Znojmo dne 13.11.2018, se vznikem 3.9.2018, stanovena KLP za 1 rok.
20. Při KLP 11/2019 byla konstatována regrese chronické tendovaginitidy, v popředí DNZS shledán seronegativní artritický syndrom horních i dolních končetin, hodnocen srovnatelně dle kap. XIII, odd. A pol. 2a) - lehké formy revmatoidní artritidy způsobující pokles pracovní schopnosti 15%, po navýšení s ohledem na profesi posuzovaného celkově 25%, invalidita odůznána 7.11.2019.
21. Námitkové řízení ze dne 22.1.2020 potvrdilo zánik invalidity, stav byl však hodnocen dle kap. XIII, odd. C, pol. 4d)-úžinové syndromy, pokles pracovní schopnosti 20%, při navýšení pro profesi posuzovaného celkový pokles pracovní schopnosti 30%.

22. Posuzovaný podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně dne 19.3.2020. V mezidobí však na základě nové žádosti ze dne 3.3.2020 o invalidní důchod posouzen na OSSZ Znojmo dne 23.3.2020 s výsledkem - je invalidní v 1. stupni pro vertebrogenní algický syndrom dle kap. XIII, odd. E, pol. 1c) s poklesem pracovní schopnosti 40%, vznik od 30.1.2020.
23. **K datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.2.2020** byl u posuzovaného prokázán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který byl podmíněn chronickými obtížemi v oblasti pohybového aparátu.
24. Dle doložených lékařských zpráv dominoval vertebrogenní algický syndrom víceetážový a to jak v oblasti bederní - charakteru lumboischiadického syndromu (viz rehabilitační vyšetření 26.3.2018) tak v oblasti krční charakteru cervikobrachiálního syndromu (viz neurologické vyšetření z 11.10.2019).
25. Byla omezena dynamika těchto úseků páteře, bez známek kořenového nebo míšního tísňení, bez poruchy funkce svěračů.
26. Dle ortopedického vyšetření z 29.11.2019 došlo k dekompenzaci bolestí zad v oblasti bederní, pro tuto bolest byl posuzovaný dále došetřován, v lednu 2020 zjištěna dle magnetické rezonance levostranná herniace L5/S1 naléhající na odstup kořene S1 vlevo, dle EMG z 1/2020 byla prokázána chronická radikulopatie S1 vlevo.
27. Posuzovanému byla dnem 7.11.2019 oduznána invalidita 1. stupně, kterou měl přiznanu pro chronickou tendovaginitidu flexorů palců rukou, která již byla v regresi.
28. Se znalostí následného vývoje zdravotního stavu lze konstatovat, že posuzovaný měl dokumentovány potíže se zády již od roku 2018, v 11/2019 došlo k dekompenzaci potíží, následně v 1/2020 - tedy stále do data vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ byla objektivizována dle NMR herniace L5/S1 s postižením kořene S1 vlevo a to již chronického charakteru, nejednalo se tedy o stav náhle vzniklý, nýbrž kořenové postižení muselo být přítomno již delší dobu, neboť mělo již chronický charakter a lze tedy zpětně dovodit, že muselo být přítomno již v době oduznutí invalidity v 11/2019.
29. S ohledem na tuto skutečnost pak nelze považovat zdravotní stav posuzovaného ve sledovaném období – tj. k datu vydání napadeného rozhodnutí 5.2.2020 za stabilizovaný a odůvodňující oduznutí invalidity 1. stupně.
30. Stran dalších zdravotních potíží byly tendovaginitidy v oblasti rukou v regresi.
31. Trvaly bolesti drobných kloubů rukou a nohou s jednoznačnou dominancí na rukou, charakteru artritického syndromu, bez laboratorní aktivity, s lehkou poruchou funkce - tj. lehkým snížením svalové síly do pěstí a lehkým oslabením úchopové síly, nicméně bez průkazu závažné funkční poruchy ve smyslu podstatného narušení úchopové schopnosti rukou, bez kloubních deformit.

32. Stav po operaci syndromu karpálního tunelu oboustranně byl dle EMG se zlepšením parametrů, reziduální funkční porucha byla lehká a byla podmíněna kombinací výše uvedeného artritického syndromu a stavu po operaci karpálních tunelů.
33. Na kyčelních kloubech byla prokázána artrosa st. II s lehkým omezením pohybového rozsahu kyčlí, celkově tedy s lehkým dopadem na jejich funkci.
34. Ostatní onemocnění byla bez posudkové významnosti.
35. V závěru uvedeno, že na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání PK MPSV Brno došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ šlo u posuzovaného o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byl vertebrogenní algický syndrom středně těžkého stupně tj. se závažnější poruchou dynamiky páteře, s projevy kořenového dráždění, s průkazem chronického poškození nervu dle EMG.
36. Nejednalo se o stav s těžkým funkčním nálezem, neboť nebyly přítomny závažné parezy, svalové atrofie a poruchy funkce svěřačů.
37. Pokles pracovní schopnosti posuzovaného PK hodnotila dle přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb. ve znění platném od 1.1.2010 následovně:
38. **kapitola XIII oddíl E položka 1c) ve výši 40 % (rozpětí 30 - 40 %).**
39. PK MPSV hodnotí odlišně od lékaře OSSZ i od lékaře námitkového řízení, a to s ohledem na znalost dalšího vývoje zdravotního stavu posuzovaného.
40. **Jedná se nadále o invaliditu 1. stupně. Datum vzniku trvá od 3.9.2018.**
41. S uvedeným zdravotním stavem byl schopen vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně nižšími nároky na tělesné schopnosti.
42. Pokud jde o napadené rozhodnutí ČSSZ ze dne 5.2.2020, tímto rozhodnutím v námitkovém řízení žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-15.11.2019-43/661 026 2087 ze dne 15.11.2019, když z odůvodnění vyplynulo, že ČSSZ rozhodnutím ze dne 15.11.2019 odňala účastníku řízení od 18.12.2019 invalidní důchod podle ust. § 56 odst. 1 písm. a) a ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě OSSZ Znojmo ze dne 7.11.2019, podle kterého již účastník řízení není dle ust. § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost nově pouze o 25%.
43. V rámci námitkového řízení ČSSZ nechala znovu posoudit zdravotní stav a schopnost výdělečné činnosti žalobce, posudek o invaliditě byl ČSSZ vypracován 22.1.2020 a bylo zjištěno, že účastník řízení již není invalidní podle § 39 odst. 1 zák.č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů; nejde u něho již o invaliditu I. stupně dle ust. § 39 odst. 2 písm.

a) citovaného zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byl stanoven pokles jeho pracovní schopnosti nově pouze ve výši 30%. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu účastníka řízení s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kap. XIII (postižení kosterní a svalové soustavy), odd. C (postižení měkké tkáně), pol. 4d (úžinové syndromy, syndrom karpálního tunelu; postižení obou končetin s lehkým narušením jemné motoriky, s lehkou poruchou funkce rukou), přílohy k vyhl.č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, pro které se stanovuje procentní míra poklesu pracovní schopnosti 15 – 20%. S přihlédnutím k dalším zdravotním postižením je pokles pracovní schopnosti hodnocen v horním rozmezí, tj. 20%. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 procentních bodů, celkově činí 30%.

Posouzení věci krajským soudem.

44. Žaloba je důvodná.

45. Při vydání rozhodnutí Krajský soud v Brně vycházel z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 26.8.2020. Z tohoto posudku soud vycházel proto, že ho pokládá za posudek úplný, objektivní a přesvědčivý, když z jeho závěru vyplynulo, že pokud jde o žalobce, jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě I. stupně, a to od data 3.9.2018. Soud uvádí, že posudková komise zasedala ve správném složení, které ji ukládá zákon, vycházela ze všech dostupných lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí a také vysvětlila, proč zdravotní stav žalobce od data 3.9.2018 odpovídá invaliditě, a to invaliditě I. stupně.

46. Soud uvedl, o posudku a jeho závěrech nemá žádné pochybnosti.

47. Provedeným dokazováním byl tedy zjištěn jiný skutkový stav, než který vzal za základ svého rozhodnutí správní orgán, tj. ČSSZ a proto soud dle ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) rozhodnutí ČSSZ z 5.2.2020 zrušil a věc vrací tomuto orgánu k dalšímu řízení.

48. V dalším řízení je žalovaná vázána právním názorem soudu v tom, že při vydání nového rozhodnutí bude vycházet z posudku PK MPSV ČR, pracoviště v Brně ze dne 26.8.2020, vůči němuž žalovaná žádné výhrady nevznesla.

49. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci měl úspěch, náklady řízení však nežádal, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel

zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 16. září 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně